

mister i Papirtold, ved at man giver en Brændevinsskat, vil det indførte Papir blive 113,000 Kr. billigere og det i Danmark tilvirkede 340,000 Kr. billigere, og saa vil Papirforbrugerne vinde 340,000 Kr.; for 1 Kr. i Brændevinsskat vil de faa 4 Kr. i Stedet. Det vil sige — det kan ikke forstaas anderledes — at for hver Krone af de 113,000 Kr. Brændevinsskat, som der her er Tale om, og som udgør en Del af den samlede Brændevinsskat, gives der 4 Kr. igen pr. Kr. Saa er det, at det ærede Medlem siger: Man vil hertil kunne svare, at de Folk, der drikke mest Brændevin, ikke ere de samme, som forbruge mest Papir. Dette er rigtigt; men jeg har ogsaa kun valgt Eksemplet, fordi der her foreligger en Opgørelse over det ved Toldnedsættelsen fremkomne Resultat fra selve Industrien. Jeg ser ikke, at der i det, jeg nu har læst op er noget, der i mindste Maade retter den Vildfarelse, som det ærede Medlems Tilhørere i Slagelse absolut maa være komne i, naar det ærede Medlem talte om de Folk, der drikke mest Brændevin, at der efter Sætningsforbindelsen kun kan være sigtet til dem, der drikke mest Brændevin, af det der repræsenteres af de 113,000 Kr.s Brændevinsskat, altsaa den Del af Brændevinsskatten, som det ærede Medlem nylig har nævnt. Sagen bliver virkelig ikke en Smule bedre, fordi det ærede Medlem nu læser disse Linier op. Det er muligt, at det ærede Medlem har opfattet disse Linier som en Reservation, saaledes at det ikke skulde kunne siges, at han havde givet en fejl Besked, men de kunne ikke sprogrigtig opfattes saaledes, og det er ganske sikkert, at de Tilhørere, som det ærede Medlem havde for sig i Slagelse, ikke have kunnet opfatte dem anderledes, end jeg har angivet. Det ærede Medlem sagde, at det ikke var rigtigt, naar jeg opgav den virkelige Nedsættelse til $1\frac{1}{2}$ Øre, men at den er $1\frac{15}{24}$. Det er det ærede Medlems Skyld — men det gør jo ikke noget, vi skulde jo ikke være smaalige — men det er det ærede Medlems Skyld. Thi da jeg i Tirsdags nævnede, at det sidst var $1\frac{1}{2}$, saa jeg hen til det ærede Medlem, men det ærede Medlem sad rolig og ubevægelig som Napoleon paa den hvide Hest paa Maleriet, og saa sagde jeg: naa, ja jeg kan godt se efter i den orienterende Oversigt — den det ærede Medlem troede, jeg ikke kendte — hvis det ærede Medlem ikke er genegen til at give et Nik, og saa nikkede det ærede Medlem, og saa maatte jeg jo gaa ud fra, at det var rigtigt; men nu

siger det ærede Medlem, at det var $1\frac{15}{24}$. Det gør som sagt ikke det allermindste; det glæder mig kun, saa bliver der lidt mere end de 6,000 Kr., som jeg faar i min Lomme, thi disse 6,000 skulde nok faa Lov til at blive i min Lomme. Naturligvis kan man betale bedre Honorarer end man gør. For „Dannebrog“s Vedkommende bliver det vanskeligt, for det betaler udmærkede Honorarer til de første Rangs Kræfter, som de allesammen ere. Der kunde betales højere Gage til Redaktøren, men han har en saa udmærket Gage, at jeg er vis paa, at han ikke paa nogen Maade vil have den højere. Eller der kunde betales højere Løn til Bude eller Typografer, men det ærede Medlem kan være sikker paa, at de nok skal sørge for at faa deres Løn skruet til Vejrs, hvad enten vi faa en Nedsættelse paa Papirtolden eller ej. Hvis den Plan om Finansudvalgets Nedsættelse, som det ærede Medlem udviklede i Slagelse, var gaaet igennem, saa havde det ærede Medlem været i Finansudvalget, og saa vilde det ærede Medlem have vidst, at det kun er godt et Aar siden, at Typograferne satte Skruen saadan i Gang, at de skruede Prisen op med saadan noget som 30 pCt. Og jeg fik det at mærke paa Kontrakten med Bogtrykkeren, men jeg har endnu ikke mærket noget til Nedsættelsen paa Papirtolden. Det er Ting, der slet ikke staa i Forbindelse med hinanden. Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) sagde, at saa kunde man gøre Bladene bedre, men det er den Slags Ting, man gør alligevel, man maa alligevel se at følge med. Det kan maaske passe paa ganske enkelte Blade, der gaa paa Pumperne og gerne vilde og burde være bedre, men som ikke ere i Stand til at afholde de fornødne Udgifter. Men det er jo dog saadan herhjemme, at i alt Fald de allerfleste af de gode Blade trives rigtig godt. Det ærede Medlem fremkom saa igen med et Eksempel, det var Gardinerne. Det ærede Medlem sagde, at der gennem Toldtariffen gik 300,000 Kr. aarlig til Fabrikkerne; i Stedet for at Statskassen skulde have disse 300,000 Kr., faar den nu kun 20,000 Kr., og alligevel er Resultat, at Fabrikkerne heller ikke faa de 300,000 Kr., fordi de sætte dem over Styr ved en for dyr Drift. Hvad er det saa for noget? Hvad vedrører det egentlig den Sag, der er det ærede Medlem og mig imellem. Det er kun et nyt Eksempel paa det ærede Medlems store susende Tal, her 300,000 Kr., saaledes, at man maa tro, at det er det, det drejer